dimarts, 26 de febrer de 2019

'Pinso prehistòric' per a gossos i guineus

Humans de l'Edat de Bronze els preparaven alimentació específica, segons una recerca amb la UdL

Els humans de la primera Edat de Bronze, fa més de 5.000 anys, ja preparaven un 'pinso' especial per als seus cànids de treball i companyia. L'alimentació de gossos i guineus incloïa cereals, que no podien ser a la seua dieta sense la intervenció de les persones amb les que convivien, segons una recerca en la què han participat investigadors i investigadores de la Universitat de Lleida (UdL). L'estudi, publicat a la revista *Archaeological and Anthropological Sciences* [https://link.springer.com/journal/12520], està liderat per una professora de la Universidade da Coruña i també hi han pres part experts de la Universitat de Barcelona (UB), la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i la Universitat de Basilea (Suïssa).

Enterrament d'una dona i dos guineus, al jaciment de Minferri Foto: GIP-UdL

L'enterrament de cànids en diferents indrets del nord-est de la Península Ibèrica evidencia una pràctica funerària generalitzada que va proliferar entre finals del tercer mil·lenni i el segon mil·lenni abans de Crist. Entre els exemples d'aquests aixovars funeraris hi ha el jaciment de Minferri, al terme municipal de Juneda, en el qual ha treballat el Grup d'Investigació Prehistòrica (GIP) de la UdL: Natàlia Alonso, Joan B. López, Ariadna Nieto i Andreu Moya. Més enllà de la cerimònia i el simbolisme, els arqueòlegs creuen que aquests animals enterrats amb humans o en estructures rituals properes complien altres funcions.

Els investigadors i les investigadores s'han aproximat a la dieta dels animals mitjançant l'anàlisi d'isòtops estables de carboni i nitrogen en col·lagen ossi, complementada amb estudis arqueozoològics, antropològics i arqueobotànics. En total, han estudiat 37 cànids, 19 ungulats domèstics herbívors (com ara vaques, ovelles i cabres) i 64 humans trobats als jaciments de Minferri (Garrigues) i Can Roqueta (Vallès Occidental). Els resultats indiquen que la dieta dels gossos era similar a la d'alguns humans, especialment la de les dones i els més joves, "el que sembla suggerir una major dedicació d'aquests col·lectius a la cura dels animals", afirmen.

Les persones signants de l'estudi plantegen que "la inclusió de cereals no es pot produir de manera natural. Això indica que els humans podrien haver preparat deliberadament els aliments consumits pels animals". Els més comuns a Minferri eren el blat (*Triticum aestivum o Triticum durum*) i l'ordi (*Hordeum vulgare*). A més, els gossos dels dos poblats presenten una homogeneïtat morfològica que pot indicar algun tipus de selecció basada en característiques específiques i un cert control sobre la seua reproducció. En el cas de les guineus, també presenten una alimentació omnívora. Les de Minferri consumien diversos tipus d'aliments, una dieta semblant a la de les femelles humanes i els gossos.

La recerca conclou que els humans probablement alimentaven els gossos per assegurar-se que complissin les seues tasques assignades, ja sigui protegir els ramats de pasturatge o portar càrregues. Alguns casos particulars suggereixen una preparació específica d'aliments, més rica en cereals, per com a mínim una de les guineus i els exemplars de gossos més robustos, probablement dedicats a portar càrregues, ja que també mostren patologies derivades del desgast físic a la zona lumbar. "Aquesta coincidència obre una interessant línia de recerca sobre la possibilitat d'una alimentació diferencial de gossos destinats al treball a les societats antigues", plantegen.

MÉS INFORMACIÓ:

Article Dogs and foxes in Early-Middle Bronze Age funerary structures in the northeast of the Iberian Peninsula: human control of canid diet at the sites of Can Roqueta (Barcelona) and Minferri (Lleida) [https://link.springer.com/article/10.1007%2Fs12520-019-00781-z]